

ಘೃತಜ್ಯಾಲಿಕಾ

ಮನೆಗಾಗಿ ಜೀವನದ್ದುಢಕ್ಕು
ದುಡಿದರೂ, ಹೊಲ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ
ಹಂಗಲು ರಾತ್ರಿಯೆನ್ನದೇ
ಶ್ರಮಿಸಿದರೂ, ಮನೆಯ
ಮಹಿಳೆಯರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಬಿಡಿಗಾಸೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.
ಎಲ್ಲಾ ಹೆಂಗಸರು, ‘ಗಂಡನ
ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಢರೂ ಒಂದೇ,
ನನ್ನ ಹೆಸರಲ್ಲಿಢರೂ ಒಂದೇ,
ಅವನ ಆಸ್ತಿಯಿಂದರೆ ನನಗೂ
ಅದರಲ್ಲಿ ಸಮಾಲಿದೆ’ ಎಂಬ
ಸುಳಳಿನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡು ಜೀವನ
ಕಾರಿಂದುತ್ತಾರೆ

ವರದಕ್ಕಿಣಿಗಾಗಿ ಹಿಂಸಿಸುವುದು, ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಬಟ್ಟೆತೆಂಟ್ಟು ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದಿಢರೂ
ಕೆಟ್ಟಮಾತಾಡುವುದು, ಹಾಗಿಲ್ಲದಿಢರೂ
ಏನಾದರೂ ಅನ್ನವುದು, ಕೆಲವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿ
ಹೊಸತೆಹದದ ಉಡುಪು ಧರಿಸಬಾರದು, ಜೀನ್ನ
ತೊಡಬಾರದು, ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ
ಸಿರೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಹೀಂಬ ದೂರು, ಹೆಚ್ಚು ಓದಿ
ಒಕ್ಕೆಯ ಉದ್ದೋಗದಲ್ಲಿರುವ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ
ಬಾಳ್ಳಿ ಮಾಡುವುದುಯೂ ಹಲವರಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯ,
ಎಲ್ಲಾದರೂ ಉದ್ದೋಗದಲ್ಲಿರಲು ಒಟ್ಟೆಂಬ್ಬಿಂದಿಢರೂ,
ಮನೆಯನ್ನು, ಮುಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು
ಅವರಢೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಪರತ್ತ,
ದುಡಿದು ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿದರೂ, ಅವೇಮ್ಮೋ
ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಹೆಂಡತಿ ವಮ್ಮೆ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾ ಹೀಂಬ
ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಂಡನಿಗೆ ಲೆಕ್ಕಾವಿರುತ್ತದೆಯೇ
ಹೊರತು, ಗಂಡ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ
ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕೇಳುವ ಹಕ್ಕು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ
‘ಕತ್ತಲೆಗ ಹತ್ತೆ ತಲೆ, ಅಲ್ಲ ನೂರಾರು’

ಬಾಷಪಮ್ ಬೆಂಗಳೂರಿನ, ಸೇಂಟ್ರೋ ಫಾರ್
ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪಾಲಿಸಿಯವರು ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ
ಒಂದು ಸಮಾಜೈಯ ಪ್ರಕಾರ – ಮನೆ, ನೀವೆಂನ,
ಕಟ್ಟಡಗಳು, ಹೊಲ, ತೋಟ, ವಾಹನಗಳು, ಹೀಗೆ
ಎಲ್ಲಾ ಆಸ್ತಿಗಳ ಒಡತನದ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು
ನೋಡಿರೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಶೇ. 85ರಪ್ಪು ಆಸ್ತಿಗಳ
ಒಡತನ ಮನೆಯ ಗಡಿಸರಾದ್ದಿಗಿರುತ್ತದೆ.
ಅಂದರೆ, ಮನೆಗಾಗಿ ಜೀವನದ್ದುಢಕ್ಕು ದುಡಿದರೂ,
ಹೊಲ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಹಂಗಲು ರಾತ್ರಿಯೆನ್ನದೇ
ಶ್ರಮಿಸಿದರೂ, ಮನೆಯ ಮಹಿಳೆಯರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಬಿಡಿಗಾಸೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ
ಹೆಂಗಸರು, ‘ಗಂಡನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಢರೂ ಒಂದೇ,
ನನ್ನ ಹೆಸರಲ್ಲಿಢರೂ ಒಂದೇ, ಅವನ ಆಸ್ತಿಯಿಂದರೆ
ನನಗೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಮಾಲಿದೆ’ ಎಂಬ ಸುಳಳಿನ್ನೇ
ನಂಬಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲವೂ